

حفظ و اتحاد ادیان و مذاهب در تشییع پیکر شهید سید حسن نصرالله

■ پس از رفتن و آمدهای متمادی و سالها اقامت در سرزمین زیبا و پُر ماجرای لبنان، سفر امروز به بیروت، بسیار متفاوت، اندوهبار و غمناک بود. صحنههای مشارکت حماسی، باشکوه و بیسابقه لبنانیها و شهروندان آزاده حدود نود کشور جهان (ورای دین و مذهب، رنگ و نژاد، جغرافیا و ملیت و گرایشهای متکثر سیاسی و حزبی) در آیین تشییع و خاکسپاری سید مقاومت و رهبر استثنایی آزادگان جهان، سید حسن نصرالله در فضای تهدیدآمیز و پرواز مستمر جنگندههای رژیم صهیونیستی بالای سر تشییعکنندگان، بسیار الهامبخش بوده و حاکی از پافشاری مردم بر استمرار راه و منش شهیدان مقاومت است که در یگانه شعار پُر مغز و پُر معنی «إنا علی العهد - همه، بر عهد و پیمانیم» برپاکنندگان مراسم و تشییعکنندگان، کاملاً تجلی یافته است.

■ ما نور جنگنده‌های رژیم صهیونیستی نیز نشان داد که حضور حماسی مردم و وفاداری به مقاومت تا چه میزان این رژیم را مرعوب می‌سازد و نگران می‌کند.

■ قلم، گرچه از ترسیم و توصیف عظمت حماسه امروز که همراه با شور، شعور و شکوه خیل عظیم عبادا که در تاریخ این کشور بی‌مانند بوده، ناتوان و عاجز است؛ اما به یک باره به ذهنم رسید که تصویر صحنه‌های کربلایی و عاشورایی امروز بیروت را از منظومه فکری نزار قبانی، شاعر بزرگ عشق و نامدار عرب، به اقتباس عاریت بگیرم و یکی از شاهکارهای حسینی و کربلایی‌اش را به این مناسبت به اشتراک بگذارم؛

□ قبانی می‌گوید:

«حسین را نمی‌توان با انقلابیون سنجید، بلکه او را باید با پیامبران والا مقایسه کرد؛ و کربلا را نمی‌توان با دیگر سرزمین‌ها اندازه‌گیری کرد، بلکه باید آن را با آسمان‌های بلند و افلاک سنجید؛ و عاشورا را نمی‌توان با حوادث روزگار مقایسه نمود، بلکه باید آن را با دگرگونی‌های کیهانی و پیچش‌های عالم سنجید.

? با حسین، هر شکست، پیروزی است و بی‌حسین، هر پیروزی، شکست است؛ زیرا داستان عاشورا هنوز فصولش به پایان نرسیده است. هر روز، عاشورا است و هر سرزمینی، کربلا.

? ای مردم! آگاه باشید که شهادت، عمر شهیدان را فزونی می‌بخشد؛ آیا نمی‌بینید که «عبدا الرضیع» امروز از بزرگ‌ترین شخصیت‌های تاریخ بشریت به شمار می‌آید؟

? حسین بر منطق عقل و حکمت استوار گردید و دشمنش بر منطق قهر و زور تکیه کرد. و هنگامی که قدرت دشمنش فرو ریخت، منطق حسین پیروز گشت و پیروزی‌اش ابدی و جاودان شد.

? پیش از عاشورا، کربلا تنها نامی بود برای دیاری کوچک، اما پس از عاشورا، به عنوانی برای تمدنی عظیم و شکوهمند بدل گشت.

? پرچمش در هم شکست، اما هرگز به خاک نیفتاد! پیکرش تکه‌تکه شد، اما هرگز به زانو درنیامد! فرزندان و برادران و یارانش را ذبح کردند، اما هرگز خوار نشد! این است عزت ایمان در اوج تجلیاتش.

? آنچه حسین و یارانش انجام دادند، بر آنان دشوار بود: یا بجنگند یا کشته شوند؛ اما اگر آنچه را که کردند، انجام نمی‌دادند، بر آنان دشوارتر بود.

حسین نه یک فرد، بلکه یک پروژه‌ای الهی است؛

و نه یک شخص، بلکه یک روش جاودان است؛ و نه یک کلمه، بلکه یک پرچم برافراشته است.

? اگر حسین می‌خواست از جهاد طفره رود، می‌توانست به تمامی بهانه‌هایی که برخی برای تنبلی به کار می‌برند، تمسک جوید، اما او مرگ را عادت خود و کرامتش را شهادت از جانب خداوند می‌دید. پس جهاد را اعلام کرد و این از بزرگ‌ترین دستاوردهای او بود.

? هر چه درباره حسین بگویم و هر چه درباره‌اش بنویسیم، هرگز از آنچه رسول خدا فرمود فراتر نخواهیم رفت: «بر ساق عرش نوشته شده است: حسین چراغ هدایت و کشتی نجات است.»

? هر بار که در پی توصیف حسین برآمدم، دریافتم که کلام ناتوان از بیان حقیقت اوست.

گفتم او حق است... گفتم او کوثر است...

? و گفتم او فضیلت است... اما او را بیشتر از این یافتم، و از خداوند متعال خواستم که کلمه‌ای به من الهام کند که حقیقت حسین را بیان کند. الهام شد که بگویم حسین... حسین است و بس!.

آری ...

? با همین منطق نزار قبانی و در وصف صحنه‌های تاریخی و به یادماندنی امروز عاشورا و کربلای بیروت و عشق‌بازی مردم این خطه با حسین زمانشان، می‌توانم بگویم که «حسن، حسن است» و دیگر هیچ!

? یادداشتی از عباس خامه‌یار

بیروت

به وقت سیدحسن نصرانی

